

Forfatter: [Martin Brun]

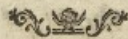
Titel: En Skrivelse fra Caroline, Mamaes eneste Datter, til Pastor Fido, hendes Skrifte-Fader.
[Den Danske Democrit-Heraclit 1]

Citation: [Martin Brun]: "En Skrivelse fra Caroline, Mamaes eneste Datter, til Pastor Fido, hendes Skrifte-Fader. [Den Danske Democrit-Heraclit 1]", i [Martin Brun]: *Luxdorpha samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 17*, [Svare], [1771], s. 10. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-1_017-shoot-w1_017_003_p10_bZONE1447404/facsimile.pdf (tilgået 19. juni 2021)

Anvendt udgave: Luxdorpha samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 17

Ophavsret Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen.](#)

Ke forunderlige Forandringer gaaer der ikke for sig hos et ungt Pige-Barn, naar hun seer, at hun kan giftes, og hun onsker, at hun maae giftes. I Steden for Jomfrue Dorimene tilforn om Søndagen læste en fjerde Part af Evangeliumet og en Driendedel af Epistelen, saa spiller hun nu paa sit Claveer, under mange forliebte Taarer, en Arioso, som hun selv har komponeret, og hoortil hun ey har funden en beqvammere Leert, end disse Ord, som hun veed at trekke ud i en Vokkers Tid; hver Sondag ere Ordene disse, som følger: Det er ikke godt, at Mennesket er allene; og naar hun kommer paa det Ord allene, saa synes hun, at gispe og klynke, at hulke og hyle, at hvisle og bæve, at lee og trille alt paa eengang, og ved Slutningen af dette musicalke Raserie raaber hun, som i en forliebt Andagt: Ach! at Damon hørde denne Trille, og tog den til Hierte.

Nu i dette Øjeblik sprak Hylde; prægtig! — Mamma er paa Landet — der er ingen hjemme, uden Dorimene og jeg. — Ah! hvilken deylig lille Dreng; han seer ud som Melk og Blod; meo i hvor deylig han end er, saa maae han dog finde sig i, at hans forste Bugge er en Æske: nu løber jeg ad Byen til med ham; han skal snart blive sat paa frie Fod, — jeg er heel glad, at jeg ingen Ordre har faaet, at gjøre ham til en lille Moses. — Nu er han i gode Hænder, han skal snart skyde sig op, som en Asparges; men jeg maae hjem til min nysgjorde